Κυριακή 27 Ιουλίου 1969. Έξι μέρες νωρίτερα, η ανθρωπότητα είχε κάνει τα πρώτα της βήματα στο φυσικό της δορυφόρο. Τη Σελήνη. Επικρατεί μια ευρύτερη αισιοδοξία.

Στη Ρόδο πάντως, η αισιοδοξία ήταν κάτι μόνιμο, τους θερινούς τουλάχιστον μήνες. Εκείνη την Κυριακή διοργανώθηκε το σιρκουί στους δρόμους της πόλης, ανάμεσα στα μεσαιωνικά τείχη. Μόλις 21 χρόνια μετά την επίσημη τελετή ενσωμάτωσης με την Ελλάδα. Ας θυμηθούμε ότι ο πρώτος αγώνας ταχύτητας σε δρόμους πόλης, είχε επίσης διοργανωθεί εκεί, το καλοκαίρι του '58, με την ευκαιρία της επετείου των δέκα ετών της ένωσης, της Δωδεκανήσου με την Ελλάδα.

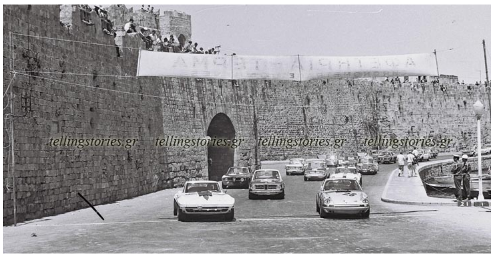

Ελάχιστες στιγμές πριν την εκκίνηση. Στην πρώτη γραμμή η 911 του Paul E. Vestey και η Vette του Τζώνυ. Μόνη στη δεύτερη η δυο – δυο του Γιώργου Ανέστη, ενώ ακολουθούν στην τρίτη, η Jag του Κώστα Ιωακειμίδη και η GTA του Γιάννη «Μαύρου» Μεϊμαρίδη.

Όλοι οι πρωταγωνιστές των ελληνικών αγώνων της εποχής βρίσκονται στο νησί και μαζί τους ένας αλλοδαπός. Είναι ο Βρετανός Paul E. Vestey. Δε αποτελούσε κάποιο λαμπρό όνομα αλλά είχε πλούσιες παραστάσεις με οχήματα που ούτε στο όνειρό τους οδηγούσαν οι Έλληνες, όπως: Chevron B8, Ford GT40, Ferrari 250 LM. Είχε αλωνίσει όλες της πίστες της Ευρώπης: Monza, Silverstone, Le Mans, Mugello, Zeltweg, Nurburgring. Στη Ρόδο μας έρχεται με μια ταπεινή, ασημένια, δεξιοτίμονη 911 και σκοράρει την pole.

Ο αλλοδαπός επισκέπτης μας, στην εκκίνηση έχασε το πλεονέκτημα της πρώτης θέσης από τον **Τζώνυ** και την θηριώδη επιτάχυνση της Vette, αλλά στον 3ο γύρο βρέθηκε επικεφαλής. Στον ίδιο γύρο όμως χάνει τη γερμανίδα του στην στροφή των τελωνείων. Τα ροδίτικα πεζοδρόμια δεν αποδεικνύονται ιδιαιτέρως φιλόφρονα. Αναγκάζεται να εγκαταλείψει.

Με το πέσιμο της σημαίας η Vette έχει ήδη πάρει κάποια μέτρα από την 911. Θα κρατηθεί επικεφαλής για τρείς γύρους.

Ακολουθώντας κατά πόδας, ο Κώστας Ιωακειμίδης οδηγώντας με τόλμη την e-type του Greek racing team, όχι μόνο δεν έκανε λάθος, αλλά δεν άφησε κανένα περιθώριο αντίδρασης στους αντιπάλους του. Ο **Γιάννης «Μαύρος» Μεϊμαρίδης** με τον Τζώνυ παρά το γεγονός ότι μονομάχησαν ανελέητα μεταξύ τους για περισσότερο από μια ώρα δεν κατάφεραν να τον πλησιάσουν Ο Γ. Ανέστης με τη 2002 σημείωσε ένα φοβερό ταχύτερο γύρο (2΄:01΄΄1), καλύτερο κατά 5,6 δεύτερα του νικητή της προηγούμενης χρονιάς, πίεσε την Jag επί 40΄, αλλά δεν απέφυγε το λάθος και τελικά βγαίνει, τουμπάρει και εγκαταλείπει. Έτσι, μετά από 90 λεπτά αγώνα ο Κ. Ιωακειμίδης τερματίζει νικητής.

Νέος στην ηλικία, όμορφος στην όψη, κομψός στην εμφάνιση, ο Κώστας είχε πολλές επιτυχίες στο αντίθετο φύλο. Τα παραπάνω χαρακτηριστικά δεν του έδιναν κάποιο επιπλέον προσόν στους αγώνες αυτοκινήτου. Παρ' όλ' αυτά, οδηγώντας με ψυχή και ταχύτητα τη δυνατή αλλά δύστροπη Jag θα δημιουργήσει την έκπληξη στη Ρόδο. Θα τερματίσει 3ος στη Φιλέρημο και θα κερδίσει πανηγυρικά στο σιρκουί, πραγματοποιώντας νέα επίδοση υψηλότερης μ.ω.τ.

[illegible] τουρίσμ», θα του αφιερώσει το εξώφυλλό του, στο [illegible] Φιλερήμου, κατακτώντας την τρίτη

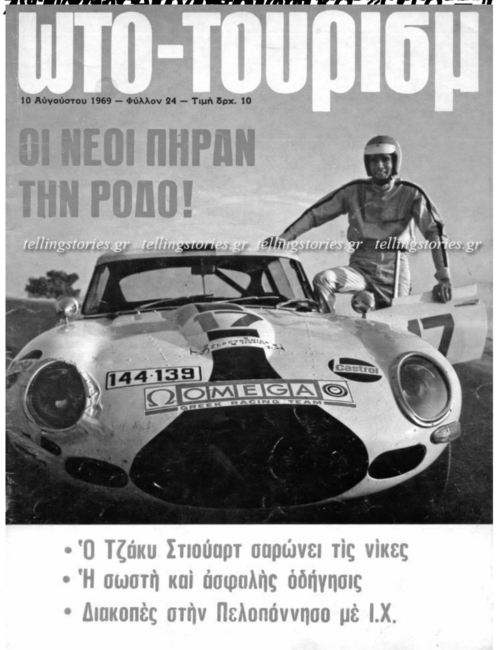

ωτο-τουρισμ

10 Αὐγούστου 1969 — Φύλλον 24 — Τιμὴ δρχ. 10

ΟΙ ΝΕΟΙ ΠΗΡΑΝ ΤΗΝ ΡΟΔΟ!

- Ὁ Τζάκυ Στιούαρτ σαρώνει τὶς νίκες
- Ἡ σωστὴ καὶ ἀσφαλὴς ὁδήγησις
- Διακοπὲς στὴν Πελοπόννησο μὲ Ι.Χ.

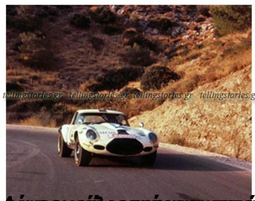

[illegible] τέτοιες διαφάνειες από το αρχείο των Φ.Φ./Γ.Κ. μας βάζουν στο πνεύμα της [illegible]

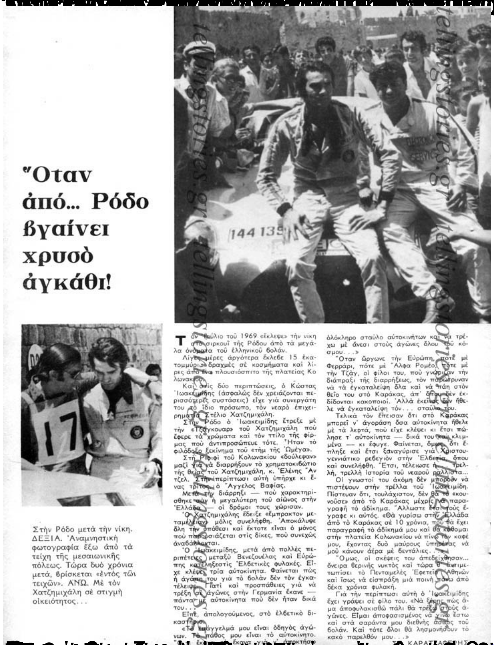

Ὅταν ἀπό... Ρόδο βγαίνει χρυσὸ ἀγκάθι!

Στὴν Ρόδο μετὰ τὴν νίκη. ΔΕΞΙΑ. Ἀναμνηστικὴ φωτογραφία ἔξω ἀπὸ τὰ τείχη τῆς μεσαιωνικῆς πόλεως. Τώρα δυὸ χρόνια μετά, βρίσκεται «ἐντὸς τῶι τειχῶν». ΑΝΩ. Μὲ τὸν Χατζημιχάλη σὲ στιγμὴ οἰκειότητος...

Τὸν Ἰούλιο τοῦ 1969 «ἔκλεψε» τὴν νίκη στὸ σιρκουὶ τῆς Ρόδου ἀπὸ τὰ μεγάλα ὀνόματα τοῦ ἑλληνικοῦ βολάν.

Λίγες μέρες ἀργότερα ἔκλεβε 15 ἑκατομμύρια δραχμὲς σὲ κοσμήματα καὶ λίρες ἀπὸ ἕνα πλουσιόσπιτο τῆς πλατείας Κολωνακίου.

Καὶ στὶς δύο περιπτώσεις, ὁ Κώστας Ἰωακειμίδης (ἀσφαλῶς δὲν χρειάζονται περισσότερες συστάσεις) εἶχε γιὰ συνεργάτη του τὸ ἴδιο πρόσωπο, τὸν νεαρὸ ἐπιχειρηματία Στέλιο Χατζημιχάλη.

Στὴν Ρόδο ὁ Ἰωακειμίδης ἔτρεξε μὲ τὴν «Τζάγκουαρ» τοῦ Χατζημιχάλη ποὺ ἔφερε τὰ χρώματα καὶ τὸν τίτλο τῆς φίρμας ποὺ ἀντιπροσώπευε τότε. Ἦταν τὸ φιλόδοξο ξεκίνημα τοῦ «τὴμ τῆς Ὠμέγα».

Στὴ Ριφιφὶ τοῦ Κολωνακίου «δούλεψαν» μαζὶ γιὰ νὰ διαρρήξουν τὸ χρηματοκιβώτιο τῆς θείας τοῦ Χατζημιχάλη, κ. Ἑλένης Ἄντζελ. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ ὑπῆρχε κι ἕνας τρίτος, ὁ Ἄγγελος Βαφίας.

Μετὰ τὴν διάρρηξι — ποὺ χαρακτηρίσθηκε σὰν ἡ μεγαλύτερη τοῦ αἰῶνος στὴν Ἑλλάδα — οἱ δρόμοι τους χώρισαν.

Ὁ Χατζημιχάλης ἔδειξε «ἔμπρακτον μεταμέλειαν» μόλις συνελήφθη. Ἀποκάλυψε ὅλη τὴν ὑπόθεσι καὶ ἔκτοτε εἶναι ὁ μόνος ποὺ παρουσιάζεται στὶς δίκες, ποὺ συνεχῶς ἀναβάλλονται.

Ὁ Ἰωακειμίδης, μετὰ ἀπὸ πολλὲς περιπέτειες μεταξὺ Βενεζουέλας καὶ Εὐρώπης κατέληξε στὶς Ἑλβετικὲς φυλακές. Εἶχε κλέψει τρία αὐτοκίνητα. Φαίνεται πὼς ἡ ἀγάπη του γιὰ τὸ βολὰν δὲν τὸν ἐγκατέλειψε. Γιατὶ καὶ προσπάθειες γιὰ νὰ τρέξη σὲ ἀγῶνες στὴν Γερμανία ἔκανε — πάντα μὲ αὐτοκίνητα ποὺ δὲν ἦταν δικά του...

Εἶπε, ἀπολογούμενος, στὸ ἑλβετικὸ δικαστήριο:

«Τὸ ἐπάγγελμά μου εἶναι ὁδηγὸς ἀγώνων. Τὸ πάθος μου εἶναι τὸ αὐτοκίνητο. Ὅ,τι ἔκα[illegible] ἔκανα γιὰ ν' ἀποκτήσω ὁλόκληρο σταῦλο αὐτοκινήτων καὶ νὰ τρέχω μὲ ἄνεσι στοὺς ἀγῶνες ὅλου τοῦ κόσμου...»

Ὅταν ὤργωνε τὴν Εὐρώπη, πότε μὲ Φερράρι, πότε μὲ Ἄλφα Ρομέο, πότε μὲ τὴν Τζάγ, οἱ φίλοι του, ποὺ γνώριζαν τὴν διάπραξι τῆς διαρρήξεως, τὸν παρώτρυναν νὰ τὰ ἐγκαταλείψη ὅλα καὶ νὰ πάη στὸν θεῖο του στὸ Καράκας, ἀπ' ὅπου δὲν ἐκδίδονται κακοποιοί. Ἀλλὰ ἐκεῖνος δὲν ἤθελε νὰ ἐγκαταλείψη τόν... σταῦλο του.

Τελικὰ τὸν ἔπεισαν ὅτι στὸ Καράκας μπορεῖ ν' ἀγοράση ὅσα αὐτοκίνητα ἤθελε μὲ τὰ λεφτά, ποὺ εἶχε κλέψει κι ἔτσι πώλησε τ' αὐτοκίνητα — δικά του καὶ κλεμμένα — κι ἔφυγε. Φαίνεται, ὅμως, ὅτι ἔπληξε καὶ ἔτσι ξαναγύρισε γιὰ Χριστουγεννιάτικο ρεβεγιὸν στὴν Ἑλβετία, ὅπου καὶ συνελήφθη. Ἔτσι, τέλειωσε ἡ... τρελλή, τρελλὴ ἱστορία τοῦ νεαροῦ ραλλίστα...

Οἱ γνωστοί του ἀκόμη δὲν μποροῦν νὰ πιστέψουν στὴν τρέλλα τοῦ Ἰωακειμίδη. Πίστευαν ὅτι, τουλάχιστον, δὲν θὰ τὸ «κουνοῦσε» ἀπὸ τὸ Καράκας μέχρις νὰ παραγραφῆ τὸ ἀδίκημα. Ἄλλωστε ἔτσι τοὺς ἔγραφε κι αὐτός. «Θὰ γυρίσω στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ Καράκας σὲ 10 χρόνια, ποὺ θὰ ἔχει παραγραφῆ τὸ ἀδίκημά μου καὶ θὰ κάθομαι στὴν πλατεία Κολωνακίου νὰ πίνω τὸν καφέ μου, ἔχοντας δυὸ μαύρους ὑπηρέτας νὰ μοῦ κάνουν ἀέρα μὲ βεντάλιες...»

Ὅμως, οἱ σκέψεις του ἀπεδείχθησαν... ὄνειρα θερινῆς νυκτὸς καὶ τώρα θ' ἀντιμετωπίσει τὸ Πενταμελὲς Ἐφετεῖο Ἀθηνῶν καὶ ἴσως νὰ εἰσπράξη μιὰ ποινὴ πάνω ἀπὸ δέκα χρόνια φυλακή.

Γιὰ τὴν περίπτωσι αὐτὴ ὁ Ἰωακειμίδης ἔχει γράψει σὲ φίλο του. «Νὰ ξέρης πὼς ἅμα ἀποφυλακισθῶ πάλι θὰ τρέξω στοὺς ἀγῶνες. Εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ γίνω ἔστω καὶ στὰ σαράντα μου διεθνὴς ἄσσος τοῦ βολάν. Καὶ τότε ὅλοι θὰ λησμονήσουν τὸ κακὸ παρελθόν μου...»

ΣΠ. ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ

[illegible]

[illegible] την Κυριακή 17 Ιουλίου του '69, μετά από 90' αγώνα και ο νικητής δυσκολεύεται να βγεί

Ελάχιστες στιγμές αργότερα λούζεται από τον καμπανίτη του team manager Στ. Χατζημιχάλη και τον μηχανικό G. Ragusa [illegible]